
Otwarte zebranie Podstawowej Organizacji Partyjnej adwokatury warszawskiej

Palestra 5/11(47), 3-4

1961

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Otwarte zebranie Podstawowej Organizacji Partyjnej adwokatury warszawskiej

W bieżącym numerze „Palestry” zamieszczamy obszernie sprawozdanie z przebiegu otwartego zebrania zwołanego w dniu 4 października 1961 r. przez Podstawową Organizację Partyjną PZPR przy warszawskiej Radzie Adwokackiej.

Na zebranie przybyli liczni adwokaci bezpartyjni i partyjni, zainteresowani tematem poświęconym omówieniu aktualnej sytuacji w adwokaturze. Powagę zebrania podnosi również fakt, że uczestniczył w nim Wiceminister Kazimierz Zawadzki jak również wyżsi urzędnicy Ministerstwa Sprawiedliwości, przedstawiciele władz partyjnych i organów adwokatury.

Słuszną i będącą jak najbardziej na czasie inicjatywę Podstawowej Organizacji Partyjnej, zmierzającą do niezwłocznego podjęcia akcji w celu oczyszczenia szeregów adwokatury z jednostek niegodnych pozostawania w niej, należy powitać z pełnym uznaniem.

Zło, które zaczęło się plenić w adwokaturze, odrażające procesy w rodzaju łódzkiego czy kieleckiego zmuszają do zastanowienia się nad obecną sytuacją w zawodzie adwokackim, poddania jej szczegółowej analizie i szukania sposobów zwalczania objawów chorobowych.

Szczegółowa, rzeczowa i poważna dyskusja, jaka rozwinęła się nad referatem wicedziekana Kropiwnickiego, zakończona przemówieniem Wiceministra Zawadzkiego, pełnym troski o utrzymanie wysokiego poziomu adwokatury, była wyrazem jednomyślnego poglądu na konieczność wzmożenia wewnątrz samej adwokatury walki z objawami lekceważenia zasad etycznych, uchwalonych nie tak dawno przez Naczelną Radę Adwokacką w postaci Zbioru zasad etyki adwokackiej i godności zawodu.

Dyskusja nie ograniczyła się jednak tylko do tego tematu. Objęła ona swym zasięgiem także zagadnienie stylu pracy adwokata powołanego do pełnienia doniosłej funkcji społecznej, wynikającej z faktu

uczestniczenia w wymiarze sprawiedliwości i będącej wykonaniem konstytucyjnego nakazu, który gwarantuje każdemu obywatelowi obronę prawną.

Konfrontacja poglądów na zjawiska zachodzące w szeregach adwokatury, operowanie konkretnymi faktami i ścisłymi danymi statystycznymi, szukanie środków zaradczych i wreszcie bezpośredni kontakt środowiska adwokackiego z przedstawicielami władz — wszystko to stwarza podstawę do jasnego zdania sobie sprawy z sytuacji w adwokaturze oraz pozwala uchwycić przyczyny szerzącego się zła i zapobiec dalszemu się jego szerzeniu.

Reperkusje tego niewątpliwie udanego zebrania sięgną na pewno szerzej i dalej poza grono tych, którzy w nim uczestniczyli. Świadczy ono o możliwościach, jakie stoją przed Podstawową Organizacją Partyjną, powołaną do walki o utrwalenie właściwego poziomu adwokatury i unormowanie warunków pracy zawodu adwokackiego.

W związku z tym należy wyrazić nadzieję, że za tym pierwszym zebraniem zostaną zorganizowane dalsze zebrania w Warszawie i że śladem organizacji warszawskiej pójdą organizacje partyjne innych izb adwokackich, organizując podobne zebrania na swoich terenach.

REDAKCJA

SPRAWOZDANIE Z OTWARTEGO ZEBRANIA PODSTAWOWEJ ORGANIZACJI PARTYJNEJ PRZY WARSZAWSKIEJ RADZIE ADWOKACKIEJ

Zagajenie — adw. Henryk Ejchart

Nie bez powodu tematem pierwszego otwartego zebrania naszej Podstawowej Organizacji Partyjnej są aktualne problemy etyki adwokackiej.

Adwokatura polska otrzymała niezwyklej wagi akt prawny: Zbiór Zasad etyki adwokackiej i godności zawodu, uchwalony na plenarnym posiedzeniu Naczelnej Rady Adwokackiej w dniach 6 i 7 maja rb., zbiór zasad stanowiących usystematyzowanie licznych zagadnień, jak wolno postępować adwokatowi, co godzi się czynić i co wypada czynić w konkretnej sytuacji.

Znajdujemy w tym Zbiorze szereg sytuacji, w których stosowanie się do normy etycznej, jaka powinna obowiązywać każdego uczciwego